

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ.

ระหว่าง	กองทุน จ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ
	บริษัท อ.	ผู้ประกอบการธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ด้วยกองทุน จ. ได้ยื่นแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ พร้อมเอกสารหลักฐานตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๘ เพื่อขอแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ. ซึ่งได้กระทำการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘ ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ. มีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ประกอบการธุรกิจ

๑.๑ ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ

กองทุน จ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศญี่ปุ่น โดยกองทุนนี้อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของบริษัท จ.

ทั้งนี้ บริษัท จ. มีผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ราย คือ บริษัท จด. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๒๙๓๐๙ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับยานยนต์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบบังคับเบรก แขนพวงมาลัยและชิ้นส่วน มีรายได้รวมในปี ๒๕๖๖ จำนวน x,xxx,xxx,xxx.xx บาท โดยเป็นรายได้หลัก จำนวน x,xxx,xxx,xxx บาท

๑.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

บริษัท อ. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx จดทะเบียนนิติบุคคลที่ประเทศญี่ปุ่น ประกอบธุรกิจการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนรถยนต์

ทั้งนี้ บริษัท อ. มีผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ในประเทศไทย ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ การพิจารณาผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓ บริษัท ได้แก่

(๑) บริษัท อ๑. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๗๐๑๐๑ สำนักงาน ผู้แทนนิติบุคคลระหว่างประเทศ และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

(๒) บริษัท อ๒. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๒๙๓๐๙ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับยานยนต์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม x,xxx,xxx,xxx.xx บาท

(๓) บริษัท อ๓. เลขทะเบียนนิติบุคคล xxxxxxxxxxxx ประเภทธุรกิจ ๒๙๓๐๙ การผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมอื่น ๆ สำหรับยานยนต์ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น และในปี ๒๕๖๖ มีรายได้รวม xxx,xxx,xxx.xx บาท

๒. ข้อมูลการรวมธุรกิจ

๒.๑ วันที่รวมธุรกิจแล้วเสร็จ

๑๔ มกราคม ๒๕๖๘

๒.๒ วันที่แจ้งผลการรวมธุรกิจ

๒๑ มกราคม ๒๕๖๘

๒.๓ มูลค่าการรวมธุรกิจ

ธุรกรรมนี้ไม่มีการชำระค่าหุ้น

๒.๔ วิธีการรวมธุรกิจ

กองทุน จ. ใช้สิทธิแปลงสภาพหุ้นบุริมสิทธิประเภท ก. ในบริษัท อ. เป็นหุ้นสามัญ มีผลให้ภายหลังการแปลงสภาพหุ้น กองทุน จ. กลายเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ โดยมีจำนวนสิทธิออกเสียงคิดเป็น ร้อยละ ๕๐.๗๙ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท อ.

๒.๕ โครงสร้างผู้ถือหุ้นภายหลังการรวมธุรกิจ

ภายหลังการรวมธุรกิจ กองทุน จ. ถือหุ้นสามัญ ซึ่งคิดเป็นจำนวนสิทธิออกเสียง ร้อยละ ๕๐.๗๙ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดในบริษัท อ.

๒.๖ วัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจ

ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรวมธุรกิจว่า กองทุน จ. มีวัตถุประสงค์ที่จะทำงานร่วมกับบริษัท อ. อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น เพื่อบริหารจัดการธุรกิจของ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ อันจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าองค์กรเพื่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสียทุกราย รวมถึงการมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความก้าวหน้าของธุรกิจในตลาดที่ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ ดำเนินกิจการอยู่ต่อไปในอนาคต

๓. ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ

๓.๑ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ คือ กองทุน จ. ในประเทศไทยมีประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับระบบบังคับเลี้ยว ผลิตภัณฑ์พวงมาลัยและชิ้นส่วนรถยนต์ผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กัน ทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) ได้แก่ บริษัท จ๑.

๓.๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ คือ บริษัท อ. ในประเทศไทยมีการประกอบธุรกิจการผลิตและจำหน่ายชิ้นส่วนรถยนต์ ได้แก่ ดิสก์เบรก ผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน แบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting) ผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ (Single Economic Entity) จำนวน ๓ บริษัท ได้แก่ ๑) บริษัท อ๑. ๒) บริษัท อ๒. และ ๓) บริษัท อ๓.

ดังนั้น จากการพิจารณาลักษณะการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ. พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ จำนวน ๔ ตลาด คือ (๑) ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ (๒) ตลาดดิสก์เบรก (๓) ตลาดผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน และ (๔) ตลาดแบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting Molds) เนื่องจากเป็นตลาดใดตลาดหนึ่งของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ

๔. ขอบเขตตลาด

ในการพิจารณาขอบเขตตลาดจะเป็นการพิจารณาธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ โดยพิจารณาตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) เพื่อให้ได้มาซึ่งขอบเขตตลาดตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๔.๑ ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์

๔.๑.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์เป็นกลไกที่ช่วยให้ผู้ขับขี่สามารถควบคุมทิศทางของรถได้โดยการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่แบบหมุนของพวงมาลัยเป็นการเคลื่อนที่เชิงมุมของล้อที่หันเลี้ยว ระบบนี้ช่วยให้ยานพาหนะสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างแม่นยำและมั่นคง โดยถ่ายทอดคำสั่งการของผู้ขับขี่ไปยังล้อได้อย่างถูกต้อง ทำให้สามารถขับขี่ได้อย่างปลอดภัยในสภาพการขับขี่ที่หลากหลาย จะเห็นได้ว่าระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์เป็นระบบที่สำคัญ ซึ่งต้องอาศัยเทคโนโลยีและข้อกำหนดด้านความปลอดภัยสูง ซึ่งผลิตภัณฑ์อื่นไม่สามารถทำหน้าที่ทดแทนได้ในมุมมองด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า การผลิตระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ในการผลิตสินค้า เพื่อให้สินค้ามีประสิทธิภาพ ตอบสนองได้อย่างแม่นยำ และสร้างความปลอดภัยต่อผู้ขับขี่ รวมถึงต้องมีการลงทุนที่สำคัญในด้านการวิจัยและพัฒนา และเป็นสินค้าที่ใช้ต้นทุนสูงและยากต่อการตั้งโรงงานผลิต ทำให้โอกาสที่ผู้ประกอบธุรกิจในตลาดอื่นจะเข้าสู่ตลาดการผลิตระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์เป็นไปได้ต่ำ

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์

๔.๑.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์มีลักษณะครอบคลุมในระดับโลก เนื่องจากลักษณะการแข่งขันในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ผู้รับจ้างผลิตรถยนต์ (OEM) จะจัดหาชิ้นส่วนในการผลิตจากผู้ผลิตทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตในประเทศจำนวนมากมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการยานยนต์ภายในประเทศและใช้ประโยชน์จากความใกล้ชิดกับโรงงานประกอบรถยนต์ โดยเฉพาะในประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการประกอบรถยนต์ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการส่งมอบแบบทันเวลา (Just-in-time delivery) และช่วยลดต้นทุนให้กับบริษัทรถยนต์

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

๔.๒ ตลาดดิสก์เบรก

๔.๒.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ดิสก์เบรกเป็นผลิตภัณฑ์ที่ประกอบขึ้นจากคาลิเปอร์แบบลอยและผ้าเบรกสำหรับรถยนต์ โดยดิสก์เบรกถูกใช้ในการสร้างแรงกดบนจานเบรกในระบบเบรก คาลิเปอร์เป็นส่วนประกอบของดิสก์เบรกในระบบเบรกไฮดรอลิก ใช้สำหรับหนีบจานเบรกเพื่อชะลอการหมุนของล้อ ส่วนผ้าเบรกจะประกอบด้วยวัสดุเสียดทานที่ถูกกดไว้กับจานเบรกโดยคาลิเปอร์ และถือว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญสำหรับการทำงานของดิสก์เบรกในระบบเบรกไฮดรอลิก กลุ่มลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจผลิตดิสก์เบรกมักเป็นลูกค้ากลุ่มผู้รับจ้างผลิตรถยนต์ (OEM) ซึ่งนิยมซื้อดิสก์เบรกแบบประกอบสำเร็จแล้วซึ่งให้ความปลอดภัยแก่ผู้ขับขี่ ดังนั้น ดิสก์เบรกเป็นผลิตภัณฑ์ที่สำคัญและไม่มีสินค้าใดสามารถทดแทนกันในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า การผลิตดิสก์เบรกต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เทคโนโลยีเฉพาะของตนเอง และการลงทุนที่สำคัญในการวิจัยและพัฒนา ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่เข้ามาใหม่ต้องเผชิญกับความท้าทายในการจัดตั้งธุรกิจและการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ประกอบธุรกิจที่เข้ามาใหม่ต้องจัดการกับการบริหารความประหยัดต่อขนาด (Economies of scale) ให้อยู่ในจุดที่เหมาะสมก่อน จึงจะสามารถพิจารณาเข้าร่วมทำการค้าในตลาดของผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ ดังนั้น จึงไม่มีสินค้าใดสามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดดิสก์เบรก

๔.๒.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตลาดการผลิตและจำหน่ายดิสก์เบรกมีลักษณะครอบคลุมในระดับโลก เนื่องจากลักษณะการแข่งขันในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ผู้รับจ้างผลิตรถยนต์ (OEM) จะจัดหาชิ้นส่วนในการผลิตจากผู้ผลิตทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตในประเทศจำนวนมากมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการยานยนต์ภายในประเทศและใช้ประโยชน์จากความใกล้ชิดกับโรงงานประกอบรถยนต์ โดยเฉพาะในประเทศไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการประกอบรถยนต์ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการส่งมอบแบบทันเวลา (Just-in-time Delivery) และช่วยลดต้นทุนให้กับบริษัทรถยนต์

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

๔.๓ ตลาดผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน

ผ้าเบรกเป็นส่วนประกอบสำคัญของระบบเบรกในรถยนต์ ทำหน้าที่สร้างแรงเสียดทานกับจานเบรกหรือดรัมเบรก เพื่อลดความเร็วหรือหยุดรถยนต์ สามารถจำแนกเป็น ๓ ประเภทหลัก ได้แก่

๑) ผ้าเบรกแท้ (Original Equipment Manufacturer หรือ OEM) เป็นผ้าเบรกที่ผลิตโดยบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ หรือบริษัทที่ได้รับมอบหมายจากผู้ผลิตรถยนต์ มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่ผู้ผลิตรถยนต์กำหนด และมีราคาค่อนข้างสูง

๒) ผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน (Aftermarket) เป็นผ้าเบรกที่ผลิตโดยบริษัทอื่นที่ไม่ใช่ผู้ผลิตรถยนต์ มีหลากหลายยี่ห้อและคุณภาพให้เลือก ราคาถูกกว่าผ้าเบรกแท้ โดยอะไหล่ทดแทนนี้ยังถูกแบ่งเกรดคุณภาพออกไปอีกหลายระดับ

๓) ผ้าเบรกเทียม เป็นอะไหล่ที่ลอกเลียนแบบของแท้ คุณภาพต่ำ และราคาถูกลง

๔.๓.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า ผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน และผ้าเบรกประเภทอื่น มีความแตกต่างกันในมุมมองของผู้บริโภค ทั้งด้านคุณภาพและราคา ซึ่งผ้าเบรกแท้ จะถูกออกแบบและผลิตโดยผู้ผลิตรถยนต์โดยตรงเพื่อให้เหมาะสมกับรถยนต์แต่ละรุ่น ดังนั้น ผ้าเบรกอะไหล่ทดแทนแต่ละชนิดจึงไม่สามารถทดแทนกันได้กับสินค้าอื่นในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า การผลิตผ้าเบรกแต่ละชนิด อาจใช้วัสดุที่แตกต่างกัน เช่น เซรามิก โลหะกึ่งโลหะ หรือออร์แกนิก ซึ่งอาจมีคุณสมบัติแตกต่างจากผ้าเบรกแท้ ที่ถูกออกแบบและผลิตให้เหมาะสมกับรถยนต์แต่ละรุ่นซึ่งต้องผ่านการทดสอบจากโรงงานผู้ผลิตรถยนต์โดยตรง และผ่านมาตรฐานของผู้ผลิตรถยนต์ ดังนั้น ผ้าเบรกแต่ละชนิดจึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ ตลาดผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน

๔.๓.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผ้าเบรกอะไหล่ทดแทน สามารถซื้อขายกันระหว่างประเทศได้โดยไม่มีข้อจำกัดหรือกำแพงด้านราคาหรือข้อจำกัดของสถานที่ตั้งของลูกค้ามากนัก อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เหมาะสมกับการประเมินผลกระทบต่อการแข่งขันภายหลังการรวมธุรกิจในครั้งนี้ การพิจารณาขอบเขตตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาในระดับประเทศไทย

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

๔.๔ ตลาดแบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting Molds)

แบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting Molds) เป็นกระบวนการผลิตที่สำคัญในหลายอุตสาหกรรม ที่ต้องการผลิตชิ้นส่วนโลหะที่ซับซ้อน มีความแข็งแรง และสามารถผลิตในปริมาณมากได้ ตัวอย่างอุตสาหกรรมหลักที่ใช้กระบวนการหล่อดังนี้

๑. อุตสาหกรรมยานยนต์ (Automotive Industry) การหล่อเป็นกระบวนการสำคัญในการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ที่ต้องการความทนทานและน้ำหนักเบา มีหลากหลายแบบขึ้นอยู่กับประเภทของกระบวนการหล่อและวัสดุที่ใช้เพื่อผลิตชิ้นส่วนสำคัญ เช่น เครื่องยนต์ (เสื้อสูบ ฝาสูบ ลูกสูบ) ระบบขับเคลื่อน (เกียร์ เฟือง เพลาขับ) ระบบกันสะเทือน (ปีกนก โช้คอัพ ดุมล้อ) โครงสร้างตัวถังและล้อแม็กซ์ โดยใช้กระบวนการหล่อที่เหมาะสมกับวัสดุและข้อกำหนดทางวิศวกรรมของชิ้นส่วนนั้น ๆ

๒. อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ (Aerospace & Aviation Industry) การหล่อใช้ในการผลิตชิ้นส่วนที่ต้องการความแข็งแรงสูงและน้ำหนักเบา เช่น ชิ้นส่วนเครื่องยนต์เจ็ท (ใบพัดเทอร์โบน์ ห้องเผาไหม้) ชิ้นส่วนโครงสร้างอากาศยาน (ปีก โครงสร้างลำตัว ตัวยึด)

๓. อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรกลหนัก (Heavy Machinery & Industrial Equipment) ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนสำหรับเครื่องจักรที่ต้องรับแรงสูง เช่น โครงสร้างเครื่องจักร (ฐานเครื่องจักร เฟือง เพลาขับ) อุปกรณ์ขุดเจาะและเครื่องจักรก่อสร้าง (แทร็คเตอร์ รถขุด รถเครน)

๔. อุตสาหกรรมพลังงาน (Power Generation Industry) ใช้สำหรับผลิตอุปกรณ์ในโรงไฟฟ้า เช่น ใบพัดกังหันไอน้ำและกังหันก๊าซ วาล์วควบคุมแรงดันสูง โครงสร้างหม้อน้ำและตัวแลกเปลี่ยนความร้อน

๕. อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม (Electronics & Telecommunications Industry) เช่น ฮีทซิงก์ (Heat Sink) และโครงสร้างระบายความร้อน และโครงสร้างตัวถังอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โน้ตบุ๊ก โทรศัพท์มือถือ

๖. อุตสาหกรรมการแพทย์ (Medical Industry) เช่น อุปกรณ์ศัลยกรรมและโครงสร้างรากฟันเทียม และอวัยวะเทียม เช่น ข้อเข่าและข้อสะโพกเทียม

๗. อุตสาหกรรมการเดินเรือ (Marine Industry) เช่น ใบพัดเรือและชิ้นส่วนเครื่องยนต์เรือ และโครงสร้างเรือเหล็กและอลูมิเนียม

๘. อุตสาหกรรมการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (Consumer Goods Industry) เช่น เครื่องครัวและเครื่องใช้ในบ้าน (หม้อ กระทะ อุปกรณ์ตกแต่งโลหะ) และเครื่องมือช่างและอุปกรณ์ก่อสร้าง

๔.๔.๑ ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

(๑) การทดแทนกันด้านอุปสงค์ (Demand Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ พบว่า แบบพิมพ์ตัวหล่อในอุตสาหกรรมรถยนต์ เป็นสินค้าที่มีความแตกต่างจากแบบพิมพ์ตัวหล่อในอุตสาหกรรมอื่นในมุมมองของผู้บริโภค ทั้งด้านวัสดุ กระบวนการผลิต และมาตรฐานเฉพาะที่ต้องรองรับการผลิตจำนวนมาก ในขณะที่ยังคงความแข็งแรงและน้ำหนักเบา ซึ่งกลุ่มลูกค้าหลักที่ใช้แบบพิมพ์ตัวหล่อในการผลิตชิ้นส่วนสำหรับประกอบเป็นรถยนต์ คือ ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ (Automotive Parts Manufacturers - Tier ๑ & Tier ๒ Suppliers) ซึ่งต้องการแม่พิมพ์ที่มีความแม่นยำสูง เพื่อผลิตชิ้นส่วนที่ตรงตามมาตรฐานของผู้ผลิตรถยนต์ รวมถึงผู้ผลิตรถยนต์ (OEM - Original Equipment Manufacturers) ที่อาจมีซัพพลายเออร์ภายนอก หรือ โรงงานของตัวเองในการผลิตชิ้นส่วนบางประเภท ดังนั้น จึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปสงค์

(๒) การทดแทนกันด้านอุปทาน (Supply Substitutability)

เมื่อพิจารณาการทดแทนกันด้านอุปทาน พบว่า การผลิตชิ้นส่วนยานยนต์โดยใช้แบบพิมพ์ตัวหล่อ เป็นการผลิตที่ต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้สามารถผลิตชิ้นส่วนซึ่งเป็นส่วนประกอบของชิ้นส่วนยานยนต์แต่ละประเภท หรือชิ้นส่วนรถยนต์แต่ละแบบได้ตามความต้องการของลูกค้า รวมถึงต้องมีเทคโนโลยีการผลิตที่มีความแม่นยำสูงในการหล่อขึ้นรูป เพื่อให้ได้ชิ้นส่วนที่มีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานอุตสาหกรรมและข้อกำหนดของลูกค้า ดังนั้น จึงไม่สามารถทดแทนกันได้ในด้านอุปทาน

ดังนั้น ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ การผลิตและจำหน่ายแบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting Molds)

๔.๔.๒ ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

เมื่อพิจารณาด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ตลาดแบบพิมพ์ตัวหล่อมีลักษณะครอบคลุมในระดับโลก เนื่องจากลักษณะการแข่งขันในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ผู้รับจ้างผลิตรถยนต์ (OEM) จะจัดหาชิ้นส่วนในการผลิตจากผู้ผลิตทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตในประเทศจำนวนมากมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองความต้องการยานยนต์ภายในประเทศและใช้ประโยชน์จากความใกล้ชิดกับโรงงานประกอบรถยนต์ โดยเฉพาะในประเทศไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการประกอบรถยนต์ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการส่งมอบแบบทันเวลา (Just-in-time Delivery) และช่วยลดต้นทุนให้กับบริษัทรถยนต์

ดังนั้น ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ ระดับประเทศไทย

จากการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดจากตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง และตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เห็นควรกำหนดขอบเขตตลาด คือ (๑) ตลาดระบบบังคับเบรกในรถยนต์ในประเทศไทย (๒) ตลาดดิสก์เบรกในประเทศไทย (๓) ตลาดผ้าเบรกอะไหล่ทดแทนในประเทศไทย และ (๔) ตลาดแบบพิมพ์ตัวหล่อ (Casting Molds) ในประเทศไทย

๕. ยอดเงินขาย

เพื่อตรวจสอบว่าการรวมธุรกิจในครั้งนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งหรือไม่ ซึ่งจะพิจารณาจากยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

เมื่อพิจารณา ยอดเงินขายของตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง คือ (๑) ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ในประเทศไทย และ (๒) ตลาดดิสก์เบรกในประเทศไทย เนื่องจากมี ยอดเงินขายในตลาดดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องพิจารณาต่อไปว่าการรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ โดยการพิจารณาจากส่วนแบ่งตลาดตามหลักเกณฑ์ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓

๖. ส่วนแบ่งตลาด

ในการพิจารณาว่า การรวมธุรกิจในกรณีนี้เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ จะพิจารณาจากยอดเงินขายในปีที่ผ่านมาและส่วนแบ่งตลาด ทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) โดยมีรายละเอียดปรากฏดังต่อไปนี้

๖.๑ ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ในประเทศไทย

ในตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับ ๘๒.๖๕ โดยภายหลังการรวมธุรกิจส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

๖.๒ ตลาดดิสก์เบรกในประเทศไทย

ในตลาดดิสก์เบรกในประเทศไทย ปี ๒๕๖๖ ก่อนการรวมธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ x.xx และเมื่อพิจารณาผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) เท่ากับ ๙๓.๒๘ โดยภายหลังการรวมธุรกิจ ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ และผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก (CR3) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ “ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ” ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กำหนดว่า “การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง หมายความว่า การรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจรายใดรายหนึ่งหรือของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป และไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด”

ประเด็นวินิจฉัย

การรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ. ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๔. การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่หนึ่ง คือ ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ มีสถานะเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า กองทุน จ. และบริษัท อ. มีการจดทะเบียนจัดตั้งที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีการประกอบธุรกิจในประเทศไทยผ่านผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในประเทศไทย จึงถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สอง คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า กองทุน จ. ได้เข้าซื้อหุ้นของบริษัท อ. ร้อยละ ๕๐.๗๙ ซึ่งถือเป็นการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่ง เพิ่มขึ้นเกินกว่าร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของผู้ประกอบธุรกิจอื่น ตามข้อ ๔ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงมีลักษณะเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ (๓) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สาม คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ก่อนการรวมธุรกิจ กองทุน จ. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท อ. และไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น รวมถึงไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัท อ. นอกจากนี้ กองทุน จ. และบริษัท อ. ไม่ได้อยู่ภายใต้บุคคลที่มีอำนาจสั่งการของผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกัน จึงสามารถ

สรุปได้ว่า กองทุน จ. และบริษัท อ. ไม่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น การรวมธุรกิจในครั้งนี้จึงไม่เป็นการรวมธุรกิจเพื่อปรับโครงสร้างภายในของผู้ประกอบธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการที่สี่ คือ การรวมธุรกิจดังกล่าวเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจในกรณีนี้ คือ ตลาดระบบบังคับเลี้ยวรถยนต์ในประเทศไทย และตลาดดิสก์เบรกในประเทศไทย โดยพบว่า ยอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจเกินกว่าหนึ่งพันล้านบาท ต่อมาเมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจ พบว่า ผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดทั้งก่อนและหลังการรวมธุรกิจ เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๑) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ อีกทั้งผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจและผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจไม่ได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจสามรายแรกที่มีส่วนแบ่งตลาดในปีที่ผ่านมาตั้งแต่ร้อยละเจ็ดสิบห้าขึ้นไป ตามข้อ ๓ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งไม่เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น การรวมธุรกิจดังกล่าวจึงไม่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรวมธุรกิจระหว่างกองทุน จ. และบริษัท อ. มียอดเงินขายในตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ซึ่งเข้าองค์ประกอบการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ การรวมธุรกิจกรณีดังกล่าวได้กระทำการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๘ และได้แจ้งผลการรวมธุรกิจเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นการแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติรับทราบการแจ้งผลการรวมธุรกิจกองทุน จ. และบริษัท อ. ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๔ เมษายน ๒๕๖๘